

ΑΠΟ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΦΡΑΓΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΜΙΑ ΝΑΞΙΑΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Συνεχεται και τέλος της ιστορικής διαμάχης των δύο οικογενειών. Όπου παίρνεται το χιμα πίσω. Οι γιοι και τα απαλληκάρια του Κόκκου στήνουν καρτέρι. Η Δολοφονία του προξένου της Γαλλίας στη Ναξ. Η Κασσιανή Κορονέλλου και η κόρη της Αικατερίνη. Όπου μπαίνει στη μέση ο Έρωας. Ο ιππότης της Μάλτας Φραγκίσκος ντε Ραυμόντ και η άρτια Αικατερίνη. Ο έρωτευμένος ιππότης εκστρατεύει εναντίον των Κόκκων. Δραματικά γεγονότα. Πώς έγινε η συμφιλίωση.

Όπως γράφουν στο προηγούμενο φύλλο, μετά την δολοφονία του γιου της Νάξου και προστάτη των Ορθοδόξων Κόκκου, τα παιδιά του φοβίστηκαν να εγκαταλείψουν τους δολοφόνους και ίδιος τον προστάτησαν στο έγγλημα αυτό Κόκκο—Κορονέλλο, κι έβρισαν μια μέρα μ' ανθρώπους τους το δρόμο απ' τον οποίο θα περνούσε ο τελευταίος ηγαιώνοντας στην έξοχη.

Νά τι γράφει σχετικά ο χρονικογράφος της εποχής: **Τα παλληκάρια του Κόκκου παραφυλάζασι τον άφέντη Κόκκο Κορονέλλο εις την στραταν όπου έπέρα δια να πάγη εις τον τόπον του της Σιδερόπειρας δια να λάβη την έουθεια του. Και όχι μόνον τον άνωθεν άφέντη Κόκκο ενοκαώσασι, αμή ακόμη και τον Πιέτρο τον άνθρακί του και έλαβώσασι και τον Λουκάνο Όμηρον όπου ήτον στην αυτεφριάν του.**

Μα και μετά την άντεκδοχή αυτή, δεν έλειψε η σειρά των δραματικών γεγονότων της Νάξου. Η δολοφονία του Κορονέλλου μεγάλωσε την έχθρα μεταξύ ορθοδόξων και καθολικών, τους έφανατοσε περισσότερο...

Η χιμα του δολοφονηθέντος, Κασσιανή ονομαζομένη, ζήτουσε να βρη τον κατάλληλο άνθρωπο που θα εκδικούσε το θάνατο του άντρου της...

Τόσους μέρες μετά τη δολοφονία του Κορονέλλου, ήτοι στις 28 Ιουλίου 1689, κατέλασε στο λιμένα της Νάξου μια μεγαλοπρεπής φρεγάτα, φέουσα το όνομα «Χερίδιον». Στο κατώτι της πλώρης εκκιάτιζε η σημαία των ιπποτών της Μάλτας. Κυβερνήτης της φρεγάτας ήταν ο Γάλλος Ιωάννης Φραγκίσκος ντε Ραυμόντ, αδύμης της Μοδένας, γιος του Καρόλου ντε Ραυμόντ. Κυβίος και Μαρκισίος της Μοδένας, και της Ραθυβέλλας ντε Γεβανδάνω. Ο κυβερνήτης της φρεγάτας άνηκε στους ιππότες του Τάγματος της Μάλτας, και ήταν άνθρωπος με ζωτικό ακούστημα, ώριμος και αίσθηματικό.

Ο νεαρός ιππότης, μόλις απέβησθη στην Ξηρά, έπισκέφθη τους καθολικούς προσκίτες από πάντων τη χιμα του Προξένου της Γαλλίας Κασσιανή Κορονέλλου.

Έκει είδε την κόρη του δολοφονηθέντος Αικατερίνη Κορονέλλου να κλαί άπαρηγόρητη από τον τραγικό θάνατο του αγαπημένου της πατέρα... Ο Ιωάννης Φραγκίσκος ντε Ραυμόντ δεν ήταν δυνατόν να μείνη άσχηγίγνητος μπροστά σ' ένα τέτοιο θέαμα. Οι άνταστεναίω και τα δάκρυα της κόρης—που ήταν μόλις 17 ετών, έπάνον στο άνθημα της Ξανθής Ωμοφρίας της—ένονηγίνασαν βαθειά τον Ιππότη, ο οποίος άγάτησε περιπαθώς την όφρανή. Και γύμ να μνη αξίως της—σώμωνα με τα Ιπποτικά έθμα—έδωκεσε ότι προθύμως άνταλαβάνει να τιμωρήση τους Κόκκους.

Ο ιππότης ντε Ραυμόντ έπισκέφθη την χιμα του Προξένου της Γαλλίας...

Μόλις οι Κόκκοι, και οι γήρω απ' αυτούς έμαθαν ότι το κόμμα των Κορονέλλων και Μπαρόστων ένοχησθη από τον Ιππότη της Μάλτας, έγκατέλειψαν την πόλη της Νάξου και πήγαν να άχρηστούν στο μοναστήρι της «Υψηλοτέρας».

Το άχαυτόστο αυτό μοναστήρι βρισκεται σε άπόσταση μίας ώρας από την πρωτεύουσα του νησιού, σε χωμακωπάτη τοποθεσία, λεγομένη Έγκραως. Χτίστηκε στα 1600 από τον Ιάκωβο Κόκκο, λόγιο της Ιστορικής αυτής οικογενείας... Είνε τεχνουργομένο, και στα ψηλά και στεφεί του τεύχη ύπαρχουν τωφειστόρες. Έτσι παρουσίασεί την όμη μικρού φρουρίου. Η πόρτα του έινε άπό χοντρό έύλο, καπλαντιόνη με σιδερένια έλάσματα και μεγάλη χαφιά, σπειρή...

Μπαίνοντας κανείς στο μοναστήρι από τη μοναδική αυτή πόρτα, περνάει μέσα από μια θολωτή κάμαρα και φτάνει στο προαύλιο, γύρω από το οποίο βρισκονται τα κελιά. Έπάνω από κάθε πόρτα κελιού έινε χαραγμένο το οικόσημο των Κόκκων.

Η εκκλησία, τιμωμένη έλ' όνομά της Παναγίας, βρισκεται στο ίδιο προαύλιο. Μόλις υπη κανείς μέσα στην εκκλησία, άριστερά, βλέπει ένα μικρό ντουλάπι, στα φύλλα του οποίου έινε ζωγραφισμένη άρτια. Μέσα στο ντουλάπια αυτό φυλάγεται έπιμελώς ως σήμερα το κρανίο του δολοφονηθέντος Κωνσταντίνου Κόκ-

κου. Το κρανίο τούτο έινε περιεγυμ γύμ το πάχος και τη ασχηρότητα του, άξιο ν' άπαρηγόρη ένα έπιτόμημα άνθρωπολόγο. Φέρι με λίστα βαθειά χαραγμένα τα σημεία των ζυμμημάτων, καμιά δυοσε από τις τοσχομίες που τούδωσαν οι δολοφόνου δέν το διεπέρασε.

Ήταν ήμέρα Κυριακή, όταν ο ιππότης ντε Ραυμόντ έβγαλε στην Ξηρά έξήντα ναύτες της φρεγάτας του και ένα κανόνι, έστρατολόγησε και άλλους τόσους από τους ντόπιους καθολικούς, τους έξοπλίωσε καλά, και έπί κεφαλής του μικρού αυτού στρατού του, που ποδώς, με γυμνο το ξυφος, έξεστράτευσεν εναντίον των Κόκκων.

Τη Δευτέρα, δύο ώρες πριν Ξημερώσει, ο ντε Ραυμόντ έπέτεθη εναντίον του μοναστηρίου της Υψηλοτέρας, το οποίο εν κούκλωσε στρατηγικώς, ώστε να μη μπορή κανείς να τού ξεγύμνη... Οι κλεισμένοι στο μοναστήρι δεν υπέδραχταν με άδιοφροντίες και ή μάχη άναψε άμέσως...

Ός το μεσημέρι της Δευτέρας έλχαν σκοποθεί τρεις άνδρες του ντε Ραυμόντ και ένας άεμωματικός, και έλχαν λαδοθεί όγτώ... Ο Ραυμόντ έβλεπε τότε σ' ένεργεια το κανονάκι, του οποίου ή μάλας έπεσαν μέσα στο μοναστήρι, κι έβλεπαν σπουδαίες ζημιές...

Οι Κόκκοι, άν και άπεφουσαν γενναίως τās έφρούδες των έρχόταν, εκάταλασαν γρήγορα ότι δεν θα μπορούσαν να μείνουν πολύ εκεί μέσα άμυνημένοι και άπεφάσαν να βγούν έξω. Έτσι, τη νύχτα της Τρίτης, καταθώσαν να Ξεγκλώσουν την προσοχή των πολιορκητών και να φήγουν στα βουνά, όπου ο ντε Ραυμόντ δεν μπορούσε την ώρα εκείνη, μέσα στο πυκνό σκοτάδι, να τούς καταβώσθη.

Την άλλη μέρα οι καλόγηροι άνοιξαν τη σιδερόφραχη πόρτα του μοναστηριού (ή οποία ως σήμερα φαντασι τρισημένη από τις σφαρές), οι έγθροι μπήκαν μέσα και τάζαμαν όλα της Μαριάμας. Ο γιος του δολοφονηθέντος χτυπούσε ός και τα ιερά εικονίσματα με το σπαθί του!

Άλλα καταστροφής τους έλεγε πάσι όλους. Σ' ένα ύπνημα γραμμένο από τον ιερομόναχο Άυθρόσιο Κόκκο, μαθαίνουμε τά έξης σχετικά γεγονότα:

...Έμπαίνουν μέσα και γύνουν το μοναστήρι και έπήρασι και τα ρούχα τ' άδικά μας και μάλαμα και άσημα και μαργαριτάρι, πού δέν μάς άφρησαν παρά μονάχα εκείνα όπου έφορούσαμε και μάς έπήρασι και ένακι πρόβάτα από τον Ξερόκαμπο, έπήρασι και τ' άβουδια του μοναστηριού! Όλη ή ζημία όπου μάς έκάμασι ήταν έως πέντε χιλιάδες γρόσα και έμπορδ να είπω και περισσώτερα. Έινε αύτους άντάμα ήτον και ο Φραντζέσκος Μπαρόζης».

Η δολοφονία του Προξένου Κορονέλλου, και το εν τφ μοναστήρι της «Υψηλοτέρας» άνηγικά γεγονότα, έβλεπαν ληθη έντόσημα στον Ένεγο Νταύζο Άνδρα Κορνάρο... Κατέλειπε λοιπόν άμέσως στην Νάξο μια γαλέρα και ο κυβερνήτης της ανέβηκε τον ιερομόναχο Άυθρόσιο Κόκκο, (ο οποίος έδωκεται ως ένοχος της δολοφονίας του Κορονέλλου), δύο άλλους συνενόχους του, άλλα και τον ήρωα των γεγονότων της «Υψηλοτέρας» Ιάκωβο Κορονέλλο. Όλοι αύτοι, και διαταγή του Νανάρου, έφυλακίστηκαν στις βενετσιάνικες γαλέρες που ήταν άρραγιένες στο λιμάνι της Μήλου.

Στά 1690 ή οικογένεια Κορονέλλου της Νάξου έστειλε τον ήνομένο τον Καζοτινίω Αντονιστίνο στη Μήλο να ένεργήση ν' άποφυλακισθή ο Ιάκωβος Κορονέλλος. Συγγενικός έξήτησαν και τη μεσολάβηση του Πάπα. Άλλ' ο Νανάρους του Ένετσιου Στόλιου δεν ήθελε ν' άκούση κανένα. Ήταν άπιστος και άμερόληπτος... Και χειράστηκε να περάση πολύς καιρός, να κοπάσουν πολύ ή δυό αναμωμένες οικογένειες, και να έπιτύχουν την άπελευθέρωση των άνθρώπων τους.

Τότε πιά τα πνεύματα άρχισαν να καταπραίνονται και να σκέπτονται ψυχραιμώτερα. Ήταν φανερό ότι και τα δυό μέρη ήθελαν τη συμφιλίωση. Κι ή συμφιλίωση έγινε με το ακόλοιστο περίεργο περιστατικό:

Οι Κόκκοι, κατά τη δραματική εκείνη νύχτα, φεύγοντες από το μοναστήρι, μέσα στην παρασύλη τους, εγκατέλειψαν στην κούνια ένα βρέφος: 'Ήταν ένα κοριτσάκι του δολοφονηθέντος Κωνσταντίνου Κόκκου. Όταν ανέληθησαν ότι το βρέφος είχε λησιοποιηθεί στο μοναστήρι, ήταν άραγυ πια. 'Εν τούτοις ήταν σχεδόν βέβαιο, ότι οι έγχθροι τους δεν θα ξεθιάνιαν την εκδίκη τους έναντιον του άδίκου εκείνου πλάσματος. Και πράγματι, οι πολιτοκίτη παρτέλαβαν το κοριτσάκι, το βάφτισαν Άννοισα και το ανέθρεψαν στο καθολικό δόγμα. Τό τετραετές αυτό πλάσμα ήταν από τη Μοίρα προορισμένο να ξαναφέρει την άμωνια στο νησί, συμφιλιώνοντας τις δύο οικογένειες. 'Εομφώνησαν δηλαδή, όταν μεγαλώση και ρθή σε ώρα γάμου, να παντρευθί το Τζαματιή, γιού του δολοφόνου του πατέρα της Φραγκίσκου Μπαρότση, ο οποίος ήταν τότε μόλις 7 ετών! Και συνετάχθη μάλιστα και το σχετικό έγγραφο συμφωνητικό, το οποίο υπέγραψαν ο Φραγκίσκος Μπαρότσης και η μητέρα της Άννοισας, χήρα Κωνσταντίνου Κόκκου.

Μετά την συμφιλίωσι των δύο αντιμαχομένων μερών, ο Ιππότης ντέ Ραϊμόντ παρήγαγε τη διοίκηση της φρεγάτας του, έστειλε το Σταυρό του Τάγματός του στη Μάλτα (πρώξι παρατήρησης) και στις 11 Οκτωβρίου 1890 στεφανώθηκε την ώραία παρατήρησης Κοροπέλλου, την οποία τόσο είχε αγαθήσει, ώστε και δολοφονή έστρατεία έπεξεριση για το χαιτηρι της. Από το γάμο αυτό γεννήθηκαν δέκα παιδιά και δημιουργήθηκε νέα γενιά, της οποίας τελευταίος απόγονος υπήθεξε η Νικολέττα ντέ Ραϊμόντ. Αιτή παντρεύτηκε το Σουανό Λεονάρδο Πιρίντελι και πέθανε πολύ φτωχιά, σε ηλικία 85 ετών. Με το θάνατό της έξεέλειπε έντελώς η έπιστημη αυτή οικογένεια της Νάξου.

Όταν ήθεσε η ώρα του γάμου της Άννοισας Κόκκου και του Τζαματιή Μπαρότση συνετάχθη ένα περίεργο πρωκωτικό φρονή. 'Ιδοι μιά περιουσία:

... Έχοντας ο εκλαμπρότατος άφέντης Φραντζέσκος Μπαρότσης του άφέντη Τζαματιή υιόν άρχοντόπουλον όνόματι Τζαματιήν μετá της Μεγαλειότητας αυτού άρχοντίσας Κορονελοπούλας κυρίας Μαρίας, ή δέ εύγενεστάτη και χρησιμωτάτη άρχοντίσασα κυρία Κυριακή Κασσιανή, χήρα του ποτι άφέντη Κωνσταντιή Κόκκου, θυγάτηρ άρχοντοπούλα όνόματι Άννοισα, χρησιμωτάτα ένουμφωνήσασα, δίχως τινά δόλον ή πανουργία, αλλά καθαρώς και ήλαρώς όπως συν Θεώ άγίω, ο ειρημένος άρχοντόπουλος του αυτού λαμπρού άπόγονου άφέντη Φραντζέσκου και κυρίας Μαρίας λαβείν την ειρηθεσία άρχοντοπούλαν της κυρίας Κόκκινας εις γυναικάν του νομίμη και εύλογην, καθός όρρίζει ή άγία του Θεού Άποστολική Έκκλησία της πρεσβυτέρως Ρώμης εις πρώτον γάμον, παρθένον και τά έ- 575...

Και άκολουθεί ο μακροσκελέστατος κατάλογος της προίτας.
 'Ο γάμος έγινε μεγαλοπρεπέστατα. 'Επανηγήσασα όλη ή Νάξος. Και φαίνεται, ότι ή κόρη του δολοφονηθέντος και ο γιός του δολοφόνου είχαν αγαθήσει και απέτελεσαν ένα ίδεοδές άνδρόγαμο. 'Ετσι, από μιά σειρά τραγωδιών, δημιουργήθηκε μιά ευτυχική σύζητιά...

ΑΠΟ ΔΩ ΚΙ' ΑΠΟ ΚΕΙ

ΤΟ ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ ΕΝΟΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Στο Μητροπολιτικό ναό της Πάδονας υπάχει ο τάφος ενός παιδιού σχολαστικού φιλοσόφου, ο οποίος έφρόντισε, πριν πεθάνη, να γράψη για τον έαυτό του το έξης επιτύμβιο:

«Ένθάδε κείται ο Σπερόνε Σπερόνι ο έξ 'Αλβαρότων, φιλόσοφος και Ιππότης της Πάδονας, ο οποίος θέλοντας να κάνει την νήμη του σεωστική υπό κάμωτον καιρό, άν έχι στους μεταγενεστέρους, τουλάχιστον στους συγχρόνους του, έμυλοσε μέχρις εσχάτων στην κοινή γλώσσα χάριν του λαού, έγραψε δε τά έργα του στη λογία, χάριν των σοφών. 'Εζησε έτη όδύνητα έννήα, μήνα ένα και μέρες δέκα τρεις, άνεγνώσκειο δε και θάναμάτεο από δλους. Άφησε μιά μόνη θυγάτερα από τρεις που γέννησε και άπέκτησε απ' αυτή έξη έγγόνους και πολλούς παρόνους, δλους εύγενείς, εύκαταστάτους και εύπληθύνους στις πατρίδες των».

ΤΟ ΡΟΛΟΪ ΤΗΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ

Μιά μέρα ή βασίλισσα της Άγγλιας Βικτωρία είχε προαναγγείλει, ότι θα έβγαινε απ' τ' άνάκτορα στις 11 πριν απ' το μεσημέρι. 'Επειδή όμως ή κυρία των τιμών, που έπρόκειτο να τη συνοδεύη, άργήσασε να παρουσιασθή, ή Βικτωρία άναγκάστηκε να τη περιμένη επί ένα τέτατο.
 Όταν φάνηκε, επί τέλους, ή βασίλισσα έβγαλε το χρυσό ρολόι της και της το έδωσε, λέγοντας:
 - Φαίνεται πως το ρολόι σας δεν πάει καλά. Κρατήστε λοιπόν το δικό μου που εινε ακριβέστερο...

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ
 'Ο γνωστός σύγχρονος Παριινός χρονογράφος Ντελαφουσαρντιέ.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Τό πιο δυσκαλιχόμεντο απ' όλα τά πιστά ήάρια, εινε ο μπακαλιάρος.
 - Υπάρχουν μερικές πεταλούδες που όταν φτάσουν στην πλήρη ανάπτυξι τους παύον να τρών.
 - 'Επίσης στην Αυστραλία βρίσκεται ένα είδος πεταλούδας που σφριφίζει.
 - 'Η Κινέζικη σημαία έχει ως σημά ένα δράκοντα με μακριά νύχια στο κάθε πόδι του.
 - Οι μακροβιότεροι των ανθρώπων εινε κατά γενικό κανόνα εκείνοι που τρώνε πολύ το μεσημέρι και λίγο το βράδυ.
 - Στην Περούσια ή γυναίκες, όταν κάνουν έποικέψεις ή μιά στο σπίτι της άλλης, έχουν τη συνήθεια να αλληλοκρίνονται με άνθη.
 - Το μεγαλύτερο μεταλλείο του κόσμου βρίσκεται στο Βέλγιο και φτάνει σε βάθος 5.000 μέτρων!

- 'Εξ όλων των ποτισμάτων τα περισσότερα τραγωδία έμελατώησε ο Σοφιστερι, ο οποίος έτόνισε ακριβώς 1.200 σερβιάντες.
 - Κάποιος Άγγλος στατιστικός βρήκε ότι οι περισσότεροι από τους μεγάλους άντρες είχαν μάτια γαλιανά.
 - Στη Νέα Γουινέα της Άμερικής υπάχει ένα πολύ περίεργο δέντρο, το εμελανόδεντρο. 'Ο χυμός των φύλλων του χρησιμοποιεί ως γραφική ύλη, πρώτης τάξεως, χωρίς καμιά άλλη οικοσκευασία.
 - 'Η μιά γεννά κάθε καλοκαίρι 4 φορές, από 80 αυγά κάθε φορά.
 - Στην Άγγλια κατασκευάζεται κάθε δευμάδα σπούνι 45.000 τόννων.
 - 'Ο ύγιής άνθρωπος κατά το θέρος ζυγίζει μιά όσα λιγότερο από το χειμώνα.
 - 'Ο άνθρωπος συνήθως επί 8 οκάδιον δάρους του σώματός του έχει εγκέφαλο δάρους μιάς λίτρας.
 - 'Η καρδιά έχει 4.000 παλμούς σε κάθε μιά ώρα.
 - Το αίμα του ανθρώπου περνάει διόκληρο από την καρδιά μέσα σε μιά ώρα δεκοχτώ φορές.
 - 'Ο σερβιός του ύγιους ανθρώπου εινε περίπου 84 σε κάθε λεπτό.
 - Στη Βερόνα της Ιταλιας υπάχει ο τάφος του Ρωμοίου και της 'Ιουλιέττας.
 - 'Η πόλις Γκέντι του Βελγίου εινε κτισμένη πάνω σε 26 νησάκια, τά όποια συνδέονται με 80 γέφυρες.
 - Στην Κίνα όποιος μιάσει επί αυτοφόρω έναν τιμωρό ή να άπογυμνήνη τάφοι νεκρών, έχει το δικαίωμα από το νόμο να τον σκοτώσει.
 - Σ' ένα χωριό της Αυστραλιας όνοματι Στόρμπεκ, όλοι άνεξαρτέτως οι κάτοικοι εινε δεινοί σκακιστάι.
 - Στα ώρολόγια των Κινέζων δεν στρέφονται οι δείκται, αλλά ή πλάκα.
 - Τα χρυσόψαρα εισήχθησαν για πρώτη φορά στην Εύρωπη, μετά την ανακάλυψη της Κίνας.
 - Το δέρμα του ελεφαντος, μιά κατεργασθή καλά, έχει πάχος ενός δακτύλου και πλέον.
 - Το μεγαλύτερο άνθος του κόσμου εινε ή «Ραφφέλια ντ' Άρνόλντι».

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΚΡΑΣΟΠΙΑΤΕΡΑ

Στην αρχαία εποχή ζούσε ένας όνομαστίος κρασοπιατέρας, όνοματι Φυός, ο οποίος από την υπερβολική οινοποσία είχε τυφλωθεί απ' το ένα μάτι.
 - 'Υστερ' από λίγον καιρό, επειδή άρχισε να τον πονή και το άλλο μάτι, ζήτησε τη συμβουλή ενός γιατρού.
 - 'Ο γιατρός του ειπε τότε πως εν' ανάγκη να λάψη έντελώς να πίνη, γιατί άλλωώς θα γινόταν τυφλός κι απ' τά δύο μάτια.
 - Τότε ο Φυός γέμισε δυο ποτήρια ως τά χείλη με κρασί και τά άδειασε μονομιάς, λέγοντας:
 - Χαίρε, όφθαλμέ μου!...

ΤΑ ΔΟΥΛΟΥΔΑΚΙΑ

Τ' άλλα λουλούδια σάν κοπούν, εύθής την άλλη ώρα την όμορφιά τους γάνοννε, τη μωροψιά πετούνε. Μά δσα μωδούσες έσύ, μέρες περσιάν τόρα κι ακόμα σάν στη σίζα τους θαφριές μοσχοβολούνε. Άχ! δέν μωρβούνε αυτά τά τόσο μωραμένα, μωριέ ή άγάπη σου που τάχει μωρομένα...
 I. ΠΟΛΕΜΗΣ

